

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

► **M1 MÄÄRUS (EÜ) nr 2027/97,**

9. oktoober 1997,

lennuettevõtja vastutuse kohta reisijate ja nende pagasi õhuveol ◀

(EÜT L 285, 17.10.1997, lk 1)

Muudetud:

	Euroopa Liidu Teataja		
	nr	lehekülg	kuupäev
► M1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 889/2002, 13. mai 2002	L 140	2	30.5.2002

▼B

▼M1

MÄÄRUS (EÜ) nr 2027/97,**9. oktoober 1997,****lennuettevõtja vastutuse kohta reisijate ja nende pagasi õhuveol**

▼B

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 84 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

tegutsedes vastavalt asutamislepingu artikli 189 punktis c ettenähtud menetlusele ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) ühise transpordipoliitika raames on tarvis tõsta lennuõnnetusse sattunud reisijate kaitstuse taset;
- (2) vastutust õnnetusjuhtumite puhul reguleeritakse kas 1929. aasta 12. oktoobril Varssavis allkirjutatud rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsiooni või 1955. aasta 28. septembril Haagis koostatud kõnealuse konventsiooni muutmise protokolli või 1961. aasta 18. septembri Guadalajara konventsiooni alusel ning olenemata sellest, millist nendest rakendatakse, kannab rakendatav konventsioon edaspidi nime "Varssavi konventsioon"; Varssavi konventsiooni rakendatakse nii reisijate kui ka lennuettevõtjate huvides kõikjal maailmas;
- (3) Varssavi konventsiooniga kehtestatud vastutuse piir on kaasaja majanduslikke ja sotsiaalseid tingimusi arvestades liiga madal ning tekitab sageli pikki, õhuvedude mainet kahjustavaid kohtumenetlusi; seetõttu on liikmesriigid mitmel viisil tõstnud vastutuse piiri, mis on viinud erinevate veotingimuste tekkimiseni lennunduse siseturul;
- (4) lisaks kohaldatakse Varssavi konventsiooni üksnes rahvusvahelises transpordis; lennunduse siseturul on erijooned riigisisese ja rahvusvahelise transpordi vahel kõrvaldatud; seetõttu on asjakohane, et vastutuse aste ja liik nii siseriiklikus kui ka rahvusvahelises transpordis oleks ühesugune;
- (5) juba ammu vajab Varssavi konventsioon täielikku ülevaatamist ja kontrollimist, mis võimaldaks konventsiooni lennuettevõtjate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite puhul pikema aja jooksul ja rahvusvahelisel tasandil ühtlasemalt ning paremini rakendada; jõupingutusi tõsta Varssavi konventsiooniga kehtestatud vastutuse piire tuleks jätkata mitmepoolsete läbirääkimiste kaudu;
- (6) vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele on soovitav võtta ühenduse tasandil meetmeid kooskõlastatuse saavutamiseks lennuettevõtjate vastutuse küsimuses ning nendest juhinduda reisijate kaitstuse tõhustamisel ülemaailmses ulatuses;
- (7) vastavalt praegu valitsevatele rahvusvahelistele suundumustele on asjakohane kõrvaldada kõik vastutuse Varssavi konventsiooni artikli 22 lõikes 1 määratletud rahalised piirid ja kõik muud seadusest või lepingust tulenevad piirid;

⁽¹⁾ EÜT C 104, 10.4.1996, lk 18 ja EÜT C 29, 30.1.1997, lk 10.

⁽²⁾ EÜT C 212, 22.7.1996, lk 38.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. septembri 1996. aasta arvamus (EÜT C 320, 28.10.1996, lk 30), nõukogu 24. veebruari 1997. aasta ühine seisukoht (EÜT C 123, 21.4.1997, lk 89) ja Euroopa Parlamendi 29. mai 1997. aasta otsus (EÜT C 182, 16.6.1997).

▼B

- (8) vältimaks olukordi, mille puhul õnnetuse ohvrid jäävad hüvitiseta, ei tohiks ühenduse lennuettevõtjad reisija surmast, vigastusest või muust tervisekahjustusest tuleneva Varssavi konventsiooni artikli 17 alusel esitatud nõude puhul rakendada teatava summa ulatuses Varssavi konventsiooni artikli 20 lõiget 1;
- (9) ühenduse lennuettevõtjad võib vastutusest vabastada, kui tegemist on asjaomase reisija hooletuse tõttu tekkinud kahjustusega;
- (10) käesolevas määruses ettenähtud kohustuste selgitamisel tuleb arvesse võtta nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2407/92 (lennuettevõtjatele lennutegevuslubade väljaandmise kohta) (¹) artiklit 7; seoses sellega peaksid ühenduse lennuettevõtjad olema kindlustatud teatava käesolevas määruses ettenähtud summa ulatuses;
- (11) ühenduse lennuettevõtjatel peab alati olema õigus kolmandatelt isikutelt hüvitust nõuda;
- (12) kohesed ettemaksed võivad tunduvalt abistada vigastada saanud reisijaid või hüvitisele õigust omavaid juriidilisi isikuid lennuõnnetusest tulenevate vahetute kulude katmisel;
- (13) reisija surma, vigastuse või muu tervisekahjustusega seotud vastutuse liiki ja piiri käsitlevad eeskirjad moodustavad osa lennuettevõtja ning reisija vahel sõlmitud õhutranspordilepingu veotingimustest; konkurentsikahjustamise riski vähendamiseks peaksid kolmandate riikide lennuettevõtjad andma reisijatele piisavalt infot oma veotingimuste kohta;
- (14) on asjakohane ja vajalik üle vaadata käesolevas määruses esitatud rahalised piirid, et arvesse võtta majandusarengut ning teisi rahvusvahelistel foorumitel toimunud arenguid;
- (15) Rahvusvaheline Tsiviillennunduse Organisatsioon (ICAO) tegeleb praegu Varssavi konventsiooni ülevaatamisega; selle ülevaatamise tulemusteni suurendab ühendus reisijate kaitset ajutiste meetmete abil; pärast Varssavi konventsiooni ülevaatamist ICAO poolt tuleks nõukogul käesolev määrus nii kiiresti kui võimalik üle vaadata,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

▼M1

Artikkel 1

Käesoleva määrusega rakendatakse Montreali konventsiooni asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad reisijate ja nende pagasi õhuvedu, ja kehtestatakse teatavad lisasätted. Lisaks laiendatakse nende sätete kohaldamist alla liikmesriigisestele õhuvedudele.

Artikkel 2

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) *lennuettevõtja* — õhuveoettevõtja, kellel on kehtiv lennutegevusluba;
 - b) *ühenduse lennuettevõtja* — lennuettevõtja, kellel on kehtiv lennutegevusluba, mille liikmesriik on väljastanud määruse (EMÜ) nr 2407/92 kohaselt;
 - c) *isik, kellel on õigus hüvitist saada* — reisija või muu isik, kellel on õigus kohaldatava õiguse alusel reisija asemel hüvitist nõuda;
 - d) *pagas* — nii registreeritud kui ka registreerimata pagas Montreali konventsiooni artikli 17 lõike 4 tähenduses, kui ei ole sätestatud teisiti;
 - e) *SDR* — Rahvusvahelise Valuutafondi määratletud laenueriõiguse ühik;

(¹) EÜT L 240, 24.8.1992, lk 1.

▼ **M1**

- f) *Varssavi konventsioon* — rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsioon, millele kirjutati alla Varssavis 12. oktoobril 1929, või Varssavi konventsioon, nagu seda muudeti Haagis 28. septembril 1955, ja Varssavi konventsiooni täiendav konventsioon, mis sõlmiti Guadalajaras 18. septembril 1961;
- g) *Montreali konventsioon* — Montrealis 28. mail 1999 allkirjastatud rahvusvaheliste õhuvedude reeglite ühtlustamise konventsioon.
2. Käesolevas määruses sisalduvad mõisted, mida ei ole lõikes 1 määratletud, on samaväärsed Montreali konventsioonis kasutatud mõistetega.

Artikkel 3

1. Ühenduse lennuettevõtja vastutuse suhtes, mis on seotud reisijate ja nende pagasiga, kohaldatakse kõiki Montreali konventsiooni asjakohaseid sätteid.
2. Määruse (EMÜ) nr 2407/92 artiklis 7 sätestatud kindlustamiskohustust, kuivõrd see on seotud vastutusega reisijate eest, tõlgendatakse nii, nagu kohustaks see ühenduse lennuettevõtjat olema piisavalt kindlustatud tagamaks, et kõik isikud, kellel on õigus saada hüvitist, saavad kogu summa, millele neil on käesoleva määruse kohaselt õigus.

Artikkel 3a

Täiendav summa, mida ühenduse lennuettevõtja võib Montreali konventsiooni artikli 22 lõike 2 kohaselt nõuda, kui reisija on eriliselt teavitanud oma huvist pagasi sihtpunkti toimetamise kohta, põhineb tasumääral, mis on seotud veo- ja kindlustuskuludega, mis kõnealuse pagasi puhul lisanduvad vastutusmäära piiresse jääva pagasi vedamise ja kindlustamise kuludele. See tasumäär tehakse reisijatele taotluse korral teatavaks.

Artikkel 5

1. Ühenduse lennuettevõtja peab viivitamata, kuid igal juhul mitte hiljem kui viisteist päeva pärast selle füüsilise isiku kindlakstegemist, kellel on õigus saada hüvitist, tegema ettemaksed, mis katavad vahetud majanduslikud vajadused võrdeliselt kahju suurusega.
2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, on surma korral ettemakse suuruseks reisija kohta vähemalt 16 000 SDRile vastav summa eurodes.
3. Ettemakse ei tähenda vastutuse tunnustamist ja selle võib ühenduse lennuettevõtja vastutuse alusel hiljem makstavatest summadest maha arvata, kuid see ei kuulu tagasimaksmisele, välja arvatud Montreali konventsiooni artikliga 20 ettenähtud juhtudel või juhul, kui isikul, kes sai ettemakse, ei olnud õigust saada hüvitist.

Artikkel 6

1. Kõik lennuettevõtjad tagavad ühenduses õhuveoteenuse müümisel, et reisijatele tehakse kõikides müügipunktides, sealhulgas telefoni ja Interneti kaudu müümisel kättesaadavaks kokkuvõte, mis sisaldab reisijate ja nende pagasiga seotud vastutust käsitlevaid põhisätteid, sealhulgas kahju hüvitamise nõude esitamise tähtaegu ja teavet pagasit käsitleva erideklaratsioonide esitamise võimaluse kohta. Selle teavitamisnõude täitmiseks kasutavad ühenduse lennuettevõtjad lisas sisalduvat teadet. Sellist kokkuvõtet või teadet ei saa kasutada hüvitisnõude alusena ega käesoleva määruse või Montreali konventsiooni sätete tõlgendamiseks.
2. Lisaks lõikes 1 sätestatud teavitamisnõudele annavad kõik lennuettevõtjad ühenduses osutatava või ostetava õhuveoteenuse puhul igale reisijale kirjalikult järgmise teabe:

▼ **M1**

- asjakohase lennu suhtes kehtiv lennuettevõtja vastutuse ülemmäär surma või vigastuse korral, kui selline määr on olemas,
- asjakohase lennu suhtes kehtiv lennuettevõtja vastutuse ülemmäär pagasi hävimise, kadumise või kahjustumise korral ja hoiatus, et ülemmäärast suurema väärtusega pagasist tuleks lennuettevõtjale teatada registreerimisel või et sellise pagasi peaks reisija täielikult kindlustama enne reisi,
- asjakohase lennu suhtes kehtiv lennuettevõtja vastutuse ülemmäär hilineamise põhjustatud kahju korral.

3. Kõikide õhuvedude puhul, mida sooritavad ühenduse lennuettevõtjad, on lõigetes 1 ja 2 sätestatud teavitamisnõuete kohaselt esitatavad ülemmäärad need, mis on kehtestatud käesoleva määrusega, välja arvatud juhul, kui ühenduse lennuettevõtja kohaldab vabatahtlikult suuremaid ülemmäärasid. Kõikide õhuvedude puhul, mida sooritavad ühendusevälised lennuettevõtjad, kehtivad lõiked 1 ja 2 üksnes vedude suhtes, mis suunduvad ühendusse, lähtuvad ühendusest või toimuvad ühenduse piires.

Artikkel 7

Hiljemalt kolme aasta möödudes määruse (EÜ) nr 889/2002 ⁽¹⁾ kohaldamise alguspäevast koostab komisjon aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Eelkõige uurib komisjon vajadust muuta Montreali konventsiooni asjakohastes artiklites nimetatud summasid, pidades silmas majanduse arengut ja ICAO kui hoiulevõtja teateid.

▼ **B***Artikkel 8*

Käesolev määrus jõustub aasta pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

⁽¹⁾ EÜT L 140, 30.5.2002, lk 2.

▼ **M1***LISA*

Lennuettevõtja vastutus reisijate ja nende pagasi eest

See teadaanne võtab kokku vastutuseeskirjad, mida ühenduse lennuettevõtjad peavad ühenduse õigusaktide ja Montreali konventsiooni kohaselt kohaldama.

Hüvitis surma või vigastuse korral

Vastutus reisija vigastuse või surma korral ei ole rahaliselt piiratud. Kuni 100 000 SDRi suuruse (ligikaudne summa kohalikus vääringus) kahju puhul ei saa lennuettevõtja vaidlustada hüvitisnõudeid. Sellest määrast suuremate summade puhul saab lennuettevõtja ennast nõude vastu kaitsta, tõestades, et ta ei olnud hooletu ega muul viisil süüdi.

Ettemaksed

Kui reisija saab surma või vigastada, peab lennuettevõtja tegema vahetute majanduslike vajaduste rahuldamiseks ettemakse 15 päeva jooksul selle isiku tuvastamisest, kellel on õigus saada hüvitist. Surma korral on selle ettemakse suuruseks vähemalt 16 000 SDRi (ligikaudne summa kohalikus vääringus).

Hilinemine reisijateveol

Reisijateveol hilinemise korral vastutab lennuettevõtja kahju eest, välja arvatud juhul, kui ta on võtnud kõik mõistlikud meetmed, et vältida kahju, või kui selliseid meetmeid ei olnud võimalik võtta. Vastutus hilinemise eest reisijateveol piirdub 4 150 SDRiga (ligikaudne summa kohalikus vääringus).

Hilinemine pagasiveol

Pagasiveol hilinemise korral vastutab lennuettevõtja kahju eest, välja arvatud juhul, kui ta on võtnud kõik mõistlikud meetmed, et vältida kahju, või kui selliseid meetmeid ei olnud võimalik võtta. Vastutus hilinemise eest pagasiveol piirdub 1 000 SDRiga (ligikaudne summa kohalikus vääringus).

Pagasi hävimine, kadumine või kahjustumine

Lennuettevõtja vastutus pagasi hävimise, kadumise või kahjustumise eest piirdub 1 000 SDRiga (ligikaudne summa kohalikus vääringus). Registreeritud pagasi puhul vastutab lennuettevõtja isegi siis, kui ta ei ole süüdi, välja arvatud juhul, kui pagas oli vigane. Registreerimata pagasi puhul vastutab lennuettevõtja üksnes süüliselt.

Suuremad ülemmäärad pagasi puhul

Reisija suhtes kehtib suurem vastutuse ülemmäär, kui ta esitab hiljemalt registreerimisel erideklaratsiooni ja maksab täiendavat tasu.

Kaebused pagasi kohta

Pagasi kahjustumisel, hilinemisel, kadumisel või hävimisel peab reisija esitama lennuettevõtjale kirjaliku kaebuse niipea kui võimalik. Registreeritud pagasi kahjustumise korral peab reisija esitama kirjaliku kaebuse seitse päeva ja hilinemise korral 21 päeva jooksul — mõlemal juhul arvates päevast, mil pagas anti reisija käsutusse.

Lepingu sõlminud ja tegeliku lennuettevõtja vastutus

Kui lendu tegelikult sooritav lennuettevõtja ei ole sama kui lepingu sõlminud lennuettevõtja, on reisijal õigus esitada kaebus või kahjunõue ükskõik kummale neist. Kui lennuettevõtja nime ega koodi ei ole piletil märgitud, on selleks lennuettevõtjaks lepingu sõlminud lennuettevõtja.

Kohtumenetluse alustamise tähtaeg

Hagi kahjutasu sissenõudmiseks tuleb esitada kahe aasta jooksul päevast, mil õhusõiduk jõudis või oleks pidanud jõudma sihtpunkti.

▼ M1

Eespool esitatud teabe alus

Eespool esitatud eeskirjad põhinevad 28. mai 1999. aasta Montreali konventsioonil, mida rakendatakse ühenduses määrusega (EÜ) nr 2027/97, muudetud määrusega (EÜ) nr 889/2002, ja liikmesriikide õigusaktidega.